

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 1. augusta 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov – Charta základných práv Európskej únie – Články 7, 8 a článok 52 ods. 1 – Smernica 95/46/ES – Článok 7 písm. c) – Článok 8 ods. 1 – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. c) a článok 6 ods. 3 druhý pododsek – Článok 9 ods. 1 – Spracúvanie nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti prevádzkovateľa – Cieľ verejného záujmu – Proporcionalita – Spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov – Vnútroštátna právna úprava, ktorá ukladá zverejňovanie údajov obsiahnutých vo vyhláseniach o súkromných záujmoch fyzických osôb pracujúcich vo verejnej službe alebo riaditeľov združení alebo organizácií financovaných z verejných zdrojov na internete – Predchádzanie konfliktom záujmov a korupcii vo verejnom sektore“

Vo veci C-184/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) z 31. marca 2020 a doručený Súdnemu dvoru 28. apríla 2020, ktorý súvisí s konaním:

OT

proti

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija,

za účasti:

Fondas „Nevyriausybių organizacijų informacijos ir paramos centras“,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda L. Bay Larsen, predsedovia komôr A. Arabadžiev, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, N. Jääskinen, I. Ziemele a J. Passer, sudcovia M. Ilešič (spravodajca), J.-C. Bonichot, A. Kumin a N. Wahl,

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: litovčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- litovská vláda, v zastúpení: K. Dieninis a V. Vasiliauskienė, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Russo, avvocato dello Stato,
- fínska vláda, v zastúpení: M. Pere, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: S. L. Kalėda, H. Kranenborg a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. decembra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) a článku 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1, ďalej len „nariadenie GDPR“).
- 2 Tento návrh bol podaný v spore medzi OT a Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Hlavná komisia na predchádzanie konfliktu záujmov vo verejnej službe, Litva) (ďalej len „Hlavná komisia“), ktorého predmetom je rozhodnutie Hlavnej komisie, v ktorom sa konštatuje, že OT nesplnil svoju povinnosť podať vyhlásenie o súkromných záujmoch.

Právny rámec

Medzinárodné právo

Dohovor Organizácie Spojených národov proti korupcii

- 3 Dohovor Organizácie Spojených národov proti korupcii, ktorý bol prijatý rezolúciou Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov č. 58/4 z 31. októbra 2003, a vstúpil do platnosti 14. decembra 2005, bol ratifikovaný všetkými členskými štátmi a schválený Európskou úniou rozhodnutím Rady 2008/801/ES z 25. septembra 2008 (Ú. v. EÚ L 287, 2008, s. 1).
- 4 Podľa článku 1 tohto dohovoru:
„Cieľom tohto dohovoru je:
a) presadzovať a posilňovať opatrenia na účinnejšie a efektívnejšie predchádzanie a boj proti korupcii,

...

c) presadzovať integritu, zodpovednosť a riadne spravovanie verejných vecí a verejného majetku.“

5 Podľa článku 7 ods. 4 uvedeného dohovoru:

„Každý štát, zmluvná strana, sa bude v súlade s cieľmi tohto dohovoru a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov usilovať prijať, udržiavať a posilňovať systémy podporujúce transparentnosť a brániace konfliktu záujmov.“

Trestnoprávny dohovor o korupcii

6 Trestnoprávny dohovor o korupcii, prijatý Radou Európy 27. januára 1999 a ratifikovaný všetkými členskými štátmi, vo svojom štvrtom odôvodnení uvádza:

„Zdôrazňujúc, že korupcia ohrozuje právny štát, demokraciu a ľudské práva, podkopáva dobrú vládu, slušnosť a sociálnu spravodlivosť, narúša hospodársku súťaž, bráni hospodárskemu rozvoju a ohrozuje stabilitu demokratických inštitúcií a morálne základy spoločnosti...“

Právo Únie

Dohovor o boji proti korupcii úradníkov

7 Dohovor o boji proti korupcii úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie vypracovaný na základe článku K.3 ods. 2 písm. c) Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. ES C 195, 1997, s. 2; Mim. vyd. 19/008, s. 136), ktorý vstúpil do platnosti 28. septembra 2005, v článku 2, nazvanom „Pasívne úplatkárstvo“, stanovuje:

„1. Na účely tohto dohovoru sa za pasívne úplatkárstvo považuje úmyselný čin úradníka, ktorý priamo alebo prostredníctvom sprostredkovateľa žiada alebo prijme výhody akéhokoľvek druhu pre seba alebo pre tretiu osobu, alebo prijme sľub takejto výhody za to, že pri výkone svojich funkcií koná v rozpore so svojimi úradnými povinnosťami alebo že sa zdrží konania pri výkone svojich úradných povinností.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa konanie takého druhu, ktoré je uvedené v odseku 1, považovalo za trestný čin.“

8 Článok 3 tohto dohovoru, nazvaný „Aktívne úplatkárstvo“, znie takto:

„1. Na účely tohto dohovoru sa za aktívne úplatkárstvo považuje úmyselný čin kohokoľvek, kto sľúbi alebo poskytne, priamo alebo prostredníctvom sprostredkovateľa, výhodu akéhokoľvek druhu úradníkovi pre neho samého alebo pre tretiu osobu za to, že pri výkone svojich funkcií koná v rozpore so svojimi úradnými povinnosťami alebo že sa zdrží konania pri výkone svojich úradných povinností.

2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa konanie takého druhu, ktoré je uvedené v odseku 1, považovalo za trestný čin.“

Smernica 95/46/ES

- 9 Odôvodnenia 10, 30 a 33 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355), uvádzali:

„(10) Keďže cieľom vnútroštátnych právnych predpisov o spracovaní osobných údajov je chrániť základné práva a slobody, najmä právo na súkromie, čo sa rešpektuje tak v článku 8 Európskeho dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd, ako aj vo všeobecných zásadách práva spoločenstva; keďže z toho dôvodu aproximáciu týchto právnych predpisov nesmie mať za následok zníženie ochrany, ktorú poskytujú, ale naopak musí sa snažiť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v spoločenstve;

...

(30) keďže spracovanie osobných údajov má byť zákonné, musí sa, okrem toho, vykonávať so súhlasom osoby pracujúcej s údajmi subjektu, alebo musí byť nevyhnuté na uzavretie alebo splnenie zmluvy záväznej pre údajový subjekt, alebo ako právna požiadavka, alebo pre splnenie úlohy vykonávanej vo verejnom záujme alebo pri vykonávaní oficiálnej právomoci, alebo pri oprávnených nárokoch fyzickej alebo právnickej osoby, za predpokladu, že nároky alebo práva a slobody údajového subjektu nie sú prevažujúce [keďže na to, aby bolo spracovanie osobných údajov zákonné, musí sa okrem toho vykonávať na základe súhlasu subjektu údajov, alebo byť nevyhnuté na uzavretie alebo splnenie zmluvy záväznej pre subjekt údajov, alebo na splnenie zákonnej povinnosti alebo na splnenie úlohy vykonávanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci, alebo na sledovanie oprávneného záujmu osoby, za predpokladu, že neprevažuje záujem alebo práva a slobody subjektu údajov – *neoficiálny preklad*];...

...

(33) keďže údaje, ktoré sú schopné vzhľadom na svoj charakter zasahovať do základných slobôd alebo súkromia, by sa nemali spracovávať, pokiaľ osoba, o ktorej údaje ide, k tomu nedá svoj výslovný súhlas; keďže ale výnimky z tohto zákazu musia byť výslovne uvedené vo vzťahu k špecifickým potrebám, najmä, kde sa uskutočňuje spracovanie týchto údajov na určité účely so vzťahom k zdravotníctvu osobami, ktoré podliehajú právnemu záväzku alebo profesionálnemu tajomstvu, alebo počas zákonných aktivít vykonávaných určitými združeniami alebo nadáciami, ktorých účelom je umožniť vykonávanie základných slobôd.“

- 10 Predmet tejto smernice bol definovaný v jej článku 1, podľa ktorého:

„1. V súlade s touto smernicou členské štáty chránia základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov.

2. Členské štáty neobmedzujú, ani nebránia voľnému toku osobných údajov medzi členskými štátmi z dôvodov spojených s ochranou poskytnutou podľa odseku 1.“

11 Článok 2 uvedenej smernice stanovoval:

„Na účely tejto smernice:

- a) ‚osobné údaje‘ znamenajú akúkoľvek informáciu, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (‚údajového subjektu‘); identifikovateľná osoba je osoba, ktorú možno identifikovať, priamo alebo nepriamo, najmä pomocou overenia identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých faktorov špecifických pre jeho fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo sociálnu identitu;
- b) ‚spracovanie osobných údajov‘ (‚spracovanie‘) znamená akúkoľvek operáciu alebo komplex operácií, ktorá sa vykonáva na osobných údajoch, či už automatickými prostriedkami, alebo nie, ako je zber, zaznamenávanie, organizácia, uskladnenie, úprava alebo nahradenie, vyhľadávanie, nahliadnutie, používanie, odhalenie prenosom, šírenie alebo sprístupnenie iným spôsobom, upravenie alebo kombinácia, blokovanie, vymazanie alebo zničenie;

...“

12 Kapitola II smernice 95/46, nazvaná „Všeobecné nariadenia týkajúce sa zákonnosti spracovania osobných údajov“, bola rozdelená do deviatich oddielov.

13 V oddiele I, nazvanom „Princípy týkajúce sa kvality údajov“, znel článok 6 uvedenej smernice takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje musia byť:

- a) spracované spravodlivo a zákonne;
- b) zhromaždené na špecifikované, explicitné a zákonné účely a nebudú sa ďalej spracovávať spôsobmi, ktoré nie sú zlučiteľné s týmito účelmi...
- c) adekvátne, relevantné a nie neprimerané vo vzťahu k účelom, pre ktoré sú zhromažďované a/alebo ďalej spracované;

...

2. Úlohou kontrolóra je zaistiť, aby sa vyhovelo odseku 1.“

14 V oddiele II, nazvanom „Kritériá na uzákonenia [Zásady oprávnenosti – *neoficiálny preklad*] spracovania údajov“, článok 7 tej istej smernice stanovoval:

„Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné osobné údaje spracovať, iba ak:

...

- c) spracovanie je nevyhnutné na vyhovie právnemu záväzku, ktorého subjektom je kontrolór [na splnenie zákonnej povinnosti kontrolóra – *neoficiálny preklad*],

alebo

...

e) spracovanie je nevyhnutné na splnenie úlohy vykonávanej vo verejnom záujme alebo v uplatňovaní oficiálneho poverenia zverného [alebo pri výkone verejnej moci zverenej – *neoficiálny preklad*] kontrolórovi, alebo tretej strane, ktorej sa údaje odhalia;

...“

15 V oddiele III, nazvanom „Osobitné kategórie spracovania“, článok 8 smernice 95/46 upravujúci „spracovanie osobitných kategórií údajov“, stanovoval:

„1. Členské štáty môžu zabrániť spracovaniu osobných údajov prezrádzajúcich rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenia, členstvo v odborových zväzoch a spracovaniu údajov týkajúcich sa zdravia alebo sexuálneho života.

...

4. Pod podmienkou poskytnutia vhodných bezpečnostných opatrení, členské štáty môžu, z dôvodov závažného verejného záujmu, stanoviť výnimky, okrem tých, ktoré boli stanovené v odseku 2, a to štátnym zákonom, alebo rozhodnutím dozorného úradu.

...“

Nariadenie GDPR

16 Nariadenie GDPR v súlade s jeho článkom 94 ods. 1 zrušilo smernicu 95/46 s účinnosťou od 25. mája 2018. Podľa jeho článku 99 ods. 2 sa toto nariadenie uplatňuje od toho istého dátumu.

17 Odôvodnenia 4, 10, 26, 35, 39 a 51 tohto nariadenia uvádzajú:

„(4) Spracúvanie osobných údajov by malo byť určené na to, aby slúžilo ľudstvu. Právo na ochranu osobných údajov nie je absolútne právo; musí sa posudzovať vo vzťahu k jeho funkcii v spoločnosti a musí byť vyvážené s ostatnými základnými právami, a to v súlade so zásadou proporcionality. Toto nariadenie rešpektuje všetky základné práva a dodržiava slobody a zásady uznané v [Charte základných práv Európskej únie (Charta)], ako sú zakotvené v zmluvách, najmä rešpektovanie súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie, ochrana osobných údajov, sloboda myslenia, svedomia a náboženského vyznania, sloboda prejavu a právo na informácie, sloboda podnikania, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, a kultúrna, náboženská a jazyková rozmanitosť.

...

(10) S cieľom zabezpečiť konzistentnú a vysokú úroveň ochrany fyzických osôb a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v rámci Únie, úroveň ochrany práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní týchto údajov by mala byť rovnaká vo všetkých členských štátoch... Pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov na účely dodržania zákonnej povinnosti, plnenia úloh realizovaných vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi, členské štáty by mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť vnútroštátne predpisy, ktorými by sa spresnilo uplatňovanie pravidiel stanovených v tomto nariadení...

Týmto nariadením sa tiež členským štátom dáva priestor na spresnenie svojich pravidiel vrátane pravidiel spracúvania osobitných kategórií osobných údajov (ďalej len „citlivé údaje“). V danom rozsahu toto nariadenie nevyklučuje právo členského štátu, ktorým sa vymedzujú okolnosti špecifických spracovateľských situácií vrátane presnejšieho stanovenia podmienok, za ktorých je spracúvanie osobných údajov v súlade so zákonom.

...

- (26) Zásady ochrany údajov by sa mali vzťahovať na všetky informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby... Na určenie toho, či je fyzická osoba identifikovateľná, by sa mali brať do úvahy všetky prostriedky, pri ktorých existuje primeraná pravdepodobnosť, že ich prevádzkovateľ alebo akákoľvek iná osoba využije, napríklad osobitným výberom, na priamu alebo nepriamu identifikáciu fyzickej osoby...

...

- (35) Osobné údaje týkajúce sa zdravia by mali zahŕňať všetky údaje týkajúce sa zdravotného stavu dotknutej osoby, ktoré poskytujú [odhaľujú – *neoficiálny preklad*] informácie o minulom, súčasnom alebo budúcom fyzickom alebo duševnom zdravotnom stave dotknutej osoby....

...

- (39) ... Osobné údaje by mali byť primerané, relevantné a obmedzené na rozsah, ktorý je nevyhnutný vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú. To si vyžaduje najmä zabezpečenie toho, aby obdobie, počas ktorého sa tieto osobné údaje uchovávajú, bolo obmedzené na nevyhnutný rozsah. Osobné údaje by sa mali spracúvať len vtedy, ak účel spracúvania nebolo možné za primeraných podmienok dosiahnuť inými prostriedkami...

...

- (51) Osobné údaje, ktoré sú svojou povahou obzvlášť citlivé v súvislosti so základnými právami a slobodami, si zasluhujú osobitnú ochranu, keďže z kontextu ich spracúvania by mohli pre základné práva a slobody vyplývať významné riziká... Takéto osobné údaje by sa nemali spracúvať, pokiaľ spracúvanie nie je povolené v osobitných prípadoch stanovených v tomto nariadení, pričom sa zohľadní, že právo členských štátov môže stanoviť osobitné ustanovenia o ochrane údajov, ktorými prispôbia uplatňovanie pravidiel tohto nariadenia na účely splnenia zákonnej povinnosti alebo úlohy realizovanej vo verejnom záujme či pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi. Okrem osobitných požiadaviek na takéto spracúvanie by sa mali uplatňovať všeobecné zásady a iné pravidlá uvedené v tomto nariadení, najmä pokiaľ ide o podmienky pre zákonné spracúvanie. Výnimky zo všeobecného zákazu spracúvania týchto osobitných kategórií osobných údajov by sa mali výslovne uviesť okrem iného vtedy, ak dotknutá osoba poskytla svoj výslovný súhlas alebo v súvislosti s osobitnými potrebami, najmä ak spracúvanie vykonávajú v rámci legitímnych činností určité združenia alebo nadácie, ktorých účelom je umožniť výkon základných slobôd.“

- 18 Článok 1 nariadenia GDPR, nazvaný „Predmet úpravy a ciele“, v odseku 2 stanovuje:

„Týmto nariadením sa chránia základné práva a slobody fyzických osôb, najmä ich právo na ochranu osobných údajov.“

19 Článok 4 tohto nariadenia, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, znie takto:

„Na účely tohto nariadenia:

- 1) ‚osobné údaje‘ sú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (ďalej len ‚dotknutá osoba‘); identifikovateľná fyzická osoba je osoba, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä odkazom na identifikátor, ako je meno, identifikačné číslo, lokalizačné údaje, online identifikátor, alebo odkazom na jeden či viaceré prvky, ktoré sú špecifické pre fyzickú, fyziologickú, genetickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu tejto fyzickej osoby;
- 2) ‚spracúvanie‘ je operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov, napríklad získavanie, zaznamenávanie, usporadúvanie, štruktúrovanie, uchovávanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehliadanie, využívanie, poskytovanie prenosom, šírením alebo poskytovaním iným spôsobom, preskupovanie alebo kombinovanie, obmedzenie, vymazanie alebo likvidácia, bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami;

...

- 15) ‚údaje týkajúce sa zdravia‘ sú osobné údaje týkajúce sa fyzického alebo duševného zdravia fyzickej osoby, vrátane údajov o poskytovaní služieb zdravotnej starostlivosti, ktorými sa odhaľujú informácie o jej zdravotnom stave;

...“

20 Kapitola II nariadenia GDPR, nazvaná „Zásady“, obsahuje jeho články 5 až 11.

21 Článok 5 tohto nariadenia, ktorý sa týka „zásad spracúvania osobných údajov“, v odseku 1 stanovuje:

„Osobné údaje musia byť:

- a) spracúvané zákonným spôsobom, spravodlivo a transparentne vo vzťahu k dotknutej osobe (‚zákonnosť, spravodlivosť a transparentnosť‘);
- b) získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi;... (‚obmedzenie účelu‘);
- c) primerané, relevantné a obmedzené na rozsah, ktorý je nevyhnutný vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú (‚minimalizácia údajov‘);

...“

22 Článok 6 uvedeného nariadenia, nazvaný „Zákonnosť spracúvania“, v odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. Spracúvanie je zákonné iba vtedy a iba v tom rozsahu, keď je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

...

- c) spracúvanie je nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti prevádzkovateľa;
- e) spracúvanie je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi;

...

3. Základ pre spracúvanie uvedené v odseku 1 písm. c) a e) musí byť stanovený:

a) v práve Únie alebo

b) v práve členského štátu vzťahujúcom sa na prevádzkovateľa.

Účel spracúvania sa stanoví v tomto právnom základe, alebo pokiaľ ide o spracúvanie uvedené v odseku 1 písm. e), spracúvanie je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi... Právo Únie alebo právo členského štátu musí spĺňať cieľ verejného záujmu a byť primerané sledovanému oprávnenému cieľu.“

23 Článok 9 toho istého nariadenia, nazvaný „Spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Zakazuje sa spracúvanie osobných údajov, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, a spracúvanie genetických údajov, biometrických údajov na individuálnu identifikáciu fyzickej osoby, údajov týkajúcich sa zdravia alebo údajov týkajúcich sa sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak platí niektorá z týchto podmienok:

...

g) spracúvanie je nevyhnutné z dôvodov významného verejného záujmu na základe práva Únie alebo práva členského štátu, ktoré sú primerané vzhľadom na sledovaný cieľ, rešpektujú podstatu práva na ochranu údajov a stanovujú vhodné a konkrétne opatrenia na zabezpečenie základných práv a záujmov dotknutej osoby;

...“

Litovské právo

24 Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymas Nr. VIII-371 (zákon Litovskej republiky č. VIII-371 o koordinácii verejných a súkromných záujmov vo verejnej službe) z 2. júla 1997 (Žin., 1997, č. 67-1659), v znení účinnom v čase skutkových okolností vo veci samej (ďalej len „zákon o koordinácii záujmov“), má v súlade s jeho § 1 za cieľ zosúladiť súkromné záujmy osôb pracujúcich vo verejnej službe s verejnými záujmami spoločnosti, zabezpečiť pri prijímaní rozhodnutí uprednostnenie verejného záujmu, zaručiť neustrannosť prijatých rozhodnutí a predchádzať vzniku a nárastu korupcie vo verejnej službe.

25 Podľa § 2 ods. 1 tohto zákona sa pojem „osoby pracujúce vo verejnej službe“ vzťahuje okrem iného na osoby pracujúce vo verejnoprávnych združeniach alebo organizáciách, ktoré sú financované z rozpočtu alebo prostriedkov štátu alebo územného samosprávneho celku a majú administratívne právomoci.

26 § 3 uvedeného zákona, nazvaný „Povinnosti osôb, ktoré sa uchádzajú o miesto, pracujú alebo pracovali vo verejnej službe“, v odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„2. Osoby, ktoré sa uchádzajú o miesto alebo pracujú vo verejnej službe, ako aj iné osoby uvedené v § 4 ods. 1 tohto zákona, sú povinné podať vyhlásenie o svojich súkromných záujmoch.

3. Na osoby, ktoré odišli z verejnej služby, sa vzťahujú obmedzenia uvedené v piatom oddiele tohto zákona.“

27 § 4 zákona o koordinácii záujmov, nazvaný „Vyhlásenie o súkromných záujmoch“, v odseku 1 stanovuje:

„Každá osoba pracujúca vo verejnej službe, ako aj každá osoba uchádzajúca sa o miesto vo verejnej službe, je povinná podať vyhlásenie o svojich súkromných záujmoch predložením vyhlásenia o súkromných záujmoch (ďalej len ‚vyhlásenie‘) spôsobom upraveným týmto zákonom a inými právnymi predpismi...“

28 Podľa § 5 tohto zákona:

„1. Osoby podávajúce vyhlásenie o svojich súkromných záujmoch sú povinné predložiť svoje vyhlásenie elektronicky spôsobom, ktorý stanoví [Hlavná komisia], v lehote do 30 dní odo dňa ich zvolenia, prijatia do služby alebo vymenovania (okrem prípadov uvedených v § 4 ods. 2 tohto zákona, ako aj v odsekoch 2, 3 a 4 tohto §).

2. Osoby uchádzajúce sa o miesto vo verejnej službe (okrem osôb uvedených v § 4 ods. 2 tohto zákona a osôb, ktorých údaje sú podľa zákona klasifikované ako utajované skutočnosti a/alebo ktoré pôsobia v spravodajských službách, v kontrarozviedke alebo v orgánoch činných v trestnom konaní) predložia svoje vyhlásenie pred dňom svojho zvolenia, prijatia do služby alebo vymenovania, pokiaľ osobitné ustanovenia neustanovujú inak.

3. Osoby, ktorých údaje sú podľa zákona klasifikované ako utajované skutočnosti a/alebo ktoré pôsobia v spravodajských službách, v kontrarozviedke alebo v orgánoch činných v trestnom konaní, predložia svoje vyhlásenie v lehote do 30 dní odo dňa ich zvolenia, prijatia do služby alebo vymenovania riaditeľovi inštitúcie (právnickej osoby), v ktorej pracujú alebo jeho riadne poverenému zástupcovi, spôsobom stanoveným touto inštitúciou (touto právnickou osobou).

4. Členovia komisií na vyhodnotenie ponúk vo verejnom obstarávaní, osoby poverené riaditeľom verejného obstarávateľa zadávaním zákaziek v zjednodušenom konaní a znalci podieľajúci sa na postupoch verejného obstarávania predložia svoje vyhlásenie o súkromných záujmoch elektronicky (ak ho ešte nepredložili) pred začiatkom svojej účasti na postupoch verejného obstarávania. Člen komisie na vyhodnotenie ponúk vo verejnom obstarávaní, osoba poverená riaditeľom verejného obstarávateľa zadávaním zákaziek v zjednodušenom konaní a znalec podieľajúci sa na postupoch verejného obstarávania, ktorý nepredložil vyhlásenie o súkromných záujmoch, nie je oprávnený zúčastniť sa na postupe verejného obstarávania a musí byť zbavený uvedenej funkcie.

5. Ak to stanovujú predpisy upravujúce podmienky fungovania inštitúcie (právnickej osoby), v ktorej dotknutá osoba pracuje, vyhlásenie možno predložiť nielen riaditeľovi tejto inštitúcie (tejto právnickej osoby) alebo jeho riadne poverenému zástupcovi ale aj riaditeľovi (alebo jeho riadne poverenému zástupcovi) právnickej osoby, ktorá je subdodávateľom tejto inštitúcie (tejto právnickej osoby) alebo právnickej osoby, ktorá jej zodpovedá alebo inej právnickej osoby.

6. Inštitúcie oprávnené na prístup k vyhláseniam o neho požiadajú v prípadoch a za podmienok stanovených zákonom na pracovisku osoby povinnej podať vyhlásenie alebo na [Hlavnej komisii].“

29 § 6 uvedeného zákona, nazvaný „Obsah vyhlásenia“, uvádza:

„1. Osoba povinná podať vyhlásenie vo svojom vyhlásení uvedie nasledujúce údaje o sebe a o svojom manželovi/manželke, druhovi/družke alebo partnerovi/partnerke:

- (1) meno, priezvisko, identifikačné číslo, číslo sociálneho zabezpečenia, zamestnávateľa(ov) a funkcie;
- (2) označenie právnickej osoby, ktorej spoločníkom alebo členom je osoba povinná podať vyhlásenie alebo jej manžel/manželka, druh/družka alebo partner/partnerka;
- (3) samostatnú zárobkovú činnosť, ako je definovaná v zákone Litovskej republiky o dani z príjmov;
- (4) členstvo v podnikoch, organizáciách, združeniach alebo fondoch a funkcie v nich vykonávané, s výnimkou členstva v politických stranách a odborových organizáciách;
- (5) dary (okrem darov od blízkych osôb) prijaté za posledných dvanásť kalendárnych mesiacov, ak ich hodnota presahuje 150 eur;
- (6) informácie o transakciách uzavretých za posledných dvanásť kalendárnych mesiacov a o iných prebiehajúcich transakciách, ak hodnota transakcie presahuje 3 000 eur;
- (7) blízke osoby alebo iné osoby, alebo údaje, ktoré sú osobe povinnej podať vyhlásenie známe a ktoré by mohli viesť ku konfliktu záujmov.

2. Osoba povinná podať vyhlásenie nemusí uviesť údaje o svojom manželovi/manželke, druhovi/družke alebo partnerovi/partnerke, ak žijú oddelene, nežijú v spoločnej domácnosti, a teda nedisponuje týmito údajmi.“

30 § 10 toho istého zákona, nazvaný „Zverejňovanie údajov o súkromných záujmoch“, stanovuje:

„1. Údaje uvedené vo vyhláseniach nasledujúcich osôb sú verejné a sú zverejňované na webovej stránke Hlavnej komisie v súlade s podmienkami stanovenými touto komisiou: volení zástupcovia a osoby zastávajúce politické funkcie, štátni úradníci a štátni zamestnanci, sudcovia, riaditelia a zástupcovia riaditeľa štátnych inštitúcií alebo orgánov územnej samosprávy, úradníci a zamestnanci, ktorí majú (osobnú) politickú dôveru, štátni úradníci vykonávajúci funkcie riaditeľov a zástupcov riaditeľa útvarov inštitúcií alebo organizácií, riaditelia a zástupcovia riaditeľa verejnoprávných podnikov a rozpočtových orgánov štátu alebo územnej samosprávy, riaditelia a zástupcovia riaditeľa verejnoprávných združení alebo inštitúcií financovaných zo štátneho rozpočtu, alebo štátnych fondov, alebo z rozpočtu či fondov územnej samosprávy,

zamestnanci Litovskej banky, ktorým sú zverené právomoci v oblasti verejnej správy (poverení výkonom dohľadu nad finančnými trhmi, mimosúdny m riešením sporov medzi spotrebiteľmi a účastníkmi finančných trhov a výkonom iných funkcií vo verejnej správe), členovia dozornej alebo správnej rady a riaditelia alebo zástupcovia riaditeľa akciových spoločností alebo spoločností s ručením obmedzeným, v ktorých štát alebo územný samosprávny celok vlastní akcie alebo podiely, s ktorými je spojená nadpolovičná väčšina hlasovacích práv na valnom zhromaždení, členovia správnej rady štátnych podnikov alebo podnikov územnej samosprávy, predsedovia a podpredsedovia politických strán, neplatení konzultanti, asistenti a poradcovia volených zástupcov a osôb zastávajúcich politické funkcie, znalci schválení výbormi Parlamentu Litovskej republiky, členovia kolégií ministrov, členovia Rady pre povinné zdravotné poistenie, neplatení poradcovia Rady pre povinné zdravotné poistenie, členovia Národnej zdravotnej rady, lekári, zubní lekári a farmaceuti pracujúci v rozpočtových orgánoch alebo orgánoch verejnej moci alebo územnej samosprávy, v štátnych podnikoch alebo podnikoch územnej samosprávy alebo v podnikoch, v ktorých štát alebo územný samosprávny celok vlastní akcie alebo podiely, s ktorými je spojená nadpolovičná väčšina hlasovacích práv na valnom zhromaždení, držitelia licencie na prevádzku zdravotníckeho zariadenia alebo lekárne, ako aj členovia komisií na vyhodnotenie ponúk vo verejnom obstarávaní, osoby poverené riaditeľom verejného obstarávateľa zadávaním zákaziek v zjednodušenom konaní a znalci podieľajúci sa na postupoch verejného obstarávania [s výnimkou údajov uvedených vo vyhláseniach osôb, ktorých údaje sú podľa zákona klasifikované ako utajované skutočnosti a (alebo) ktoré pôsobia v spravodajských službách, v kontrarozviedke alebo v orgánoch činných v trestnom konaní]. Ak osoba, ktorej údaje sú verejné, stratí postavenie osoby povinnej podať vyhlásenie, Hlavná komisia na žiadosť dotknutej osoby stiahne vyhlásenie zo svojej webovej stránky.

2. Nemožno zverejniť nasledujúce údaje uvedené vo vyhlásení: identifikačné číslo, číslo sociálneho zabezpečenia, osobitné osobné údaje a iné informácie, ktorých zverejnenie zákon zakazuje. Okrem toho sa nezverejňujú údaje o druhej strane transakcie v prípade, že ide o fyzickú osobu.“

31 Podľa § 22 zákona o koordinácii záujmov, nazvaného „Orgány a zamestnanci poverení kontrolou“:

„Spôsob, akým tento zákon uplatňujú osoby, na ktoré sa vzťahuje, kontrolujú:

- (1) [Hlavná komisia];
- (2) riaditelia inštitúcií alebo organizácií štátu alebo dotknutých územných samosprávnych celkov alebo ich riadne poverení zástupcovia;
- (3) riaditeľ verejného obstarávateľa alebo ním riadne poverené osoby (v prípade členov komisií na vyhodnotenie ponúk vo verejnom obstarávaní, osôb poverených riaditeľom verejného obstarávateľa zadávaním zákaziek v zjednodušenom konaní a znalcov podieľajúcich sa na postupoch verejného obstarávania);
- (4) iné štátne orgány v súlade so zákonom.

...

3. Ak existujú podložené informácie o tom, že osoba nespĺňa požiadavky tohto zákona, riaditelia inštitúcií alebo organizácií štátu alebo územných samosprávnych celkov alebo ich riadne poverení zástupcovia alebo kolektívne riadená inštitúcia štátu alebo územného samosprávneho celku

prešetria z vlastnej iniciatívy alebo na pokyn [Hlavnej komisie] služobnú činnosť osoby pracujúcej vo verejnej službe. [Hlavná komisia] je informovaná o záveroch vyšetrovania; má právomoc posúdiť, či je hodnotenie správania dotknutej osoby vykonané vo vyšetrovacej správe v súlade s ustanoveniami tohto zákona...”

32 § 2 ods. 5 zákona Litovskej republiky o koordinácii verejných a súkromných záujmov, v znení účinnom od 1. januára 2020 (ďalej len „novelizovaný zákon o koordinácii záujmov“), ktorý definuje pojem „osoby pracujúce vo verejnej službe“, už medzi týmito osobami neuvádza osoby pracujúce vo verejnoprávnych združeniach alebo organizáciách, ktoré sú financované z rozpočtu alebo prostriedkov štátu alebo územného samosprávneho celku a majú administratívne právomoci.

33 Podľa § 4 ods. 3 novelizovaného zákona o koordinácii záujmov:

„Ustanovenia tohto zákona upravujúce vyhlásenie o súkromných záujmoch, ako aj § 11 a 13 tohto zákona, sa uplatňujú aj:

...

(8) na riaditeľov verejných obstarávateľov alebo obstarávateľských organizácii (ďalej spolu len „obstarávateľská organizácia“), na členov komisií na vyhodnotenie ponúk vo verejnom obstarávaní obstarávateľskej organizácie, na osoby poverené riaditeľom obstarávateľskej organizácie zadávaním zákaziek v zjednodušenom konaní, na znalcov podieľajúcich sa na postupoch verejného obstarávania, na osoby, ktoré dali podnet na koncesiu... u obstarávateľskej organizácie v odvetí služieb zásobovania, spracovania odpadových vôd, energetiky, dopravných alebo poštových služieb;

...”

34 Podľa § 2 ods. 8 Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas Nr. I-1374 (zákon Litovskej republiky č. I-1374 o právnej ochrane osobných údajov) z 11. júna 1996 (Žin., 1996, č. 63-1479), v znení účinnom do 16. júla 2018:

„Osobitnými osobnými údajmi sa rozumie údaje týkajúce sa rasového alebo etnického pôvodu, politického, náboženského, filozofického alebo iného presvedčenia, členstva v odborových organizáciách, zdravia, sexuálneho života osoby, ako aj informácie o trestoch uložených tejto osobe v trestnom konaní.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

35 Hlavná komisia je orgán verejnej moci poverený najmä dohľadom nad uplatňovaním zákona o koordinácii záujmov a konkrétne zhromažďovaním vyhlásení o súkromných záujmoch a zabezpečením ich kontroly.

36 OT pracuje ako riaditeľ QP, organizácie založenej podľa litovského práva, ktorá je financovaná z verejných zdrojov a pôsobí v oblasti ochrany životného prostredia.

37 Rozhodnutím zo 7. februára 2018 Hlavná komisia konštatovala, že OT porušil § 3 ods. 2 a § 4 ods. 1 zákona o koordinácii záujmov tým, že nepodal vyhlásenie o súkromných záujmoch.

- 38 Dňa 6. marca 2018 podal OT na vnútroštátny súd žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia.
- 39 Na jej podporu OT jednak tvrdí, že sa nenachádza medzi osobami, na ktoré sa vzťahuje povinnosť podať vyhlásenie o súkromných záujmoch, ktoré sú uvedené § 2 ods. 1 zákona o koordinácii záujmov. Ako riaditeľ QP totiž nemá právomoci v oblasti verejnej správy a nezabezpečuje poskytovanie žiadnej verejnoprávnej služby obyvateľstvu. Navyše QP ako mimovládna organizácia vykonáva svoju činnosť nezávisle od orgánov verejnej moci.
- 40 Okrem toho a v každom prípade OT tvrdí, že aj keby bol povinný podať vyhlásenie o súkromných záujmoch, jeho zverejnením by bolo porušené tak jeho právo na rešpektovanie súkromného života, ako aj právo ďalších osôb, ktoré by prípadne musel uviesť vo svojom vyhlásení.
- 41 Hlavná komisia tvrdí, že keďže OT mal administratívne právomoci v organizácii financovanej zo štrukturálnych fondov Únie a zo štátneho rozpočtu Litovskej republiky, bol povinný podať vyhlásenie o súkromných záujmoch, a to aj keď nebol úradníkom a aj keby nevykonával právomoci v oblasti verejnej správy. Hlavná komisia navyše poznamenáva, že hoci zverejnenie takéhoto vyhlásenia môže predstavovať zásah do súkromného života dotknutej osoby a jej manžela/manželky, takýto zásah je stanovený v zákone o koordinácii záujmov.
- 42 Vnútroštátny súd má pochybnosti o zlučiteľnosti režimu upraveného zákonom o koordinácii záujmov s článkom 6 ods. 1 prvým pododsekom písm. c) a e) a s článkom 6 ods. 3 nariadenia GDPR, ako aj s jeho článkom 9 ods. 1. Domnieva sa, že osobné údaje obsiahnuté vo vyhlásení o súkromných záujmoch môžu odhaľovať informácie o súkromnom živote osoby povinnej podať vyhlásenie a jej manžela/manželky, druhu/družky alebo partnera/partnerky, ako aj jej detí, takže ich sprístupnenie môže porušovať právo dotknutých osôb na rešpektovanie ich súkromného života. Tieto údaje totiž môžu odhaľovať obzvlášť citlivé informácie, ako napríklad skutočnosť, že dotknutá osoba žije s druhom/družkou alebo s osobou rovnakého pohlavia, ktorých sprístupnenie by mohlo v súkromnom živote týchto osôb spôsobiť značné neprijemnosti. Údaje týkajúce sa darov, ktoré prijala, a transakcií, ktoré uskutočnila osoba povinná podať vyhlásenie a jej manžel/manželka, druh/družka alebo partner/partnerka, odhaľujú aj niektoré podrobnosti z ich súkromného života. Údaje týkajúce sa blízkych osôb alebo známych osoby povinnej podať vyhlásenie, ktoré by mohli viesť ku konfliktu záujmov, navyše odhaľujú informácie o rodine osoby povinnej podať vyhlásenie a o jej osobných vzťahoch.
- 43 Aj keď zákon o koordinácii záujmov má podľa vnútroštátneho súdu zaručiť dodržiavanie zásady transparentnosti pri výkone verejných funkcií, predovšetkým pri prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa vykonávania verejného záujmu, zverejnenie informácií, ktoré môžu ovplyvňovať prijatie takýchto rozhodnutí na internete, nie je na dosiahnutie uvedeného cieľa nevyhnutné. Oznamenie osobných údajov organizáciám uvedeným v § 5 tohto zákona, ako aj kontrolná úloha zverená orgánom uvedeným v § 22 uvedeného zákona, totiž predstavujú opatrenia dostatočné na zabezpečenie dosiahnutia uvedeného cieľa.
- 44 Za týchto okolností Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa podmienka upravená v článku 6 ods. 1 [prvom pododseku] písm. e) nariadenia [GDPR], podľa ktorej spracovanie [osobných údajov] musí byť nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi, z hľadiska požiadaviek stanovených v článku 6 ods. 3 nariadenia [GDPR] vrátane požiadavky, že právo členského štátu musí spĺňať cieľ verejného záujmu a byť primerané sledovanému

oprávnenému cieľu, a tiež z hľadiska článkov 7 a 8 [Charty] vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne právo nesmie požadovať sprístupňovanie údajov uvedených vo vyhlásení o súkromných záujmoch a ich zverejňovanie na internetovej stránke prevádzkovateľa, ktorým je [Hlavná komisia], čím sa poskytuje prístup k týmto údajom každému, kto má prístup na internet?

2. Má sa zákaz spracovania osobitných kategórií osobných údajov upravený v článku 9 ods. 1 nariadenia [GDPR] vzhľadom na podmienky stanovené v článku 9 ods. 2 nariadenia [GDPR] vrátane podmienky podľa písm. g) tohto ustanovenia, podľa ktorej spracúvanie [osobných údajov] musí byť nevyhnutné z dôvodov významného verejného záujmu na základe práva EÚ alebo práva členského štátu, ktoré sú primerané vzhľadom na sledovaný cieľ, rešpektujú podstatu práva na ochranu údajov a stanovujú vhodné a konkrétne opatrenia na zabezpečenie základných práv a záujmov dotknutej osoby, vykladať aj z hľadiska článkov 7 a 8 Charty v tom zmysle, že vnútroštátne právo nesmie požadovať sprístupňovanie údajov z vyhlásení o súkromných záujmoch, ktoré môžu obsahovať osobné údaje vrátane tých, na základe ktorých sa dajú určiť politické názory danej osoby, jej členstvo v odboroch, sexuálna orientácia a ďalšie osobné informácie, a ich zverejňovanie na internetovej stránke prevádzkovateľa, ktorým je [Hlavná komisia], čím sa poskytuje prístup k týmto údajom každému, kto má prístup na internet?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 45 Litovská vláda a Európska komisia zdôraznili, že po zmene zákona o koordinácii záujmov, ktorá nadobudla účinnosť 1. januára 2020, už žalobca vo veci samej nepatrí do pôsobnosti *ratione personae* tohto zákona.
- 46 Komisia okrem toho poznamenáva, že Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Ústavný súd Litovskej republiky), na ktorý vnútroštátny súd podal návrh na posúdenie ústavnosti niektorých ustanovení zákona o koordinácii záujmov, v rozsudku z 20. septembra 2018 konštatoval, že v spore vo veci samej nešlo o jeho § 10, ktorý ukladá povinnosť zverejnenia údajov týkajúcich sa súkromných záujmov.
- 47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je konanie, ktoré zaviedol článok 267 ZFEÚ, nástrojom spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi, prostredníctvom ktorého Súdny dvor poskytuje týmto súdom výklad práva Únie, ktorý potrebujú na vyriešenie sporov, ktoré prejednávajú tieto súdy (rozsudok z 12. marca 1998, Djabali, C-314/96, EU:C:1998:104, bod 17, a uznesenie z 3. decembra 2020, Fedasil, C-67/20 až C-69/20, neuvyhladené, EU:C:2020:1024, bod 18).
- 48 Podľa ustálenej judikatúry pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v právnom a skutkovom rámci, ktorý tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť a ktorého správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania predloženom vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje dostatočnými skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené (rozsudok z 22. februára 2022, Stichting Rookpreventie Jeugd a i., C-160/20, EU:C:2022:101, bod 82, ako aj citovaná judikatúra).

- 49 V tomto prípade treba uviesť, že vnútroštátny súd v odpovedi na žiadosť o informácie zaslanú Súdny dvorom spresnil jednak to, že zákonnosť rozhodnutia, o ktoré ide vo veci samej, treba posúdiť podľa vnútroštátnych ustanovení účinných v čase jeho prijatia. Zákon o koordinácii záujmov však medzi osoby, ktoré museli podať vyhlásenie o súkromných záujmoch, zahrnul aj osoby pracujúce vo verejnoprávnych združeniach alebo organizáciách, ktoré boli financované z rozpočtu alebo prostriedkov štátu alebo územného samosprávneho celku a mali administratívne právomoci.
- 50 Vnútroštátny súd navyše uviedol, že hoci žalobcu vo veci samej už nemožno považovať za osobu pracujúcu vo verejnej službe v zmysle novelizovaného zákona o koordinácii záujmov, napriek tomu môže patriť do kategórie osôb uvedenej v § 4 ods. 3 bode 8 tohto zákona a že z tohto dôvodu môže byť povinný podať vyhlásenie o súkromných záujmoch.
- 51 Vnútroštátny súd okrem toho spresnil, že na spor vo veci samej nemá vplyv rozsudok, ktorý vyhlásil Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Ústavný súd Litovskej republiky) 20. septembra 2018, v ktorom tento súd vyhlásil za neprípustný návrh vnútroštátneho súdu, aby rozhodol o súlade § 10 ods. 1 a 2 zákona o koordinácii záujmov s Ústavou Litovskej republiky a s ústavnou zásadou proporcionality, pretože otázka, o ktorej treba rozhodnúť vo veci samej, sa netýka zverejňovania údajov poskytnutých vo vyhláseniach o súkromných záujmoch, ale povinnosti podať takéto vyhlásenie.
- 52 V tejto súvislosti vnútroštátny súd spresnil, že hoci otázka, o ktorej treba rozhodnúť vo veci samej, je skutočne, ako to uviedol Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (Ústavný súd Litovskej republiky), otázkou prípadného porušenia § 3 ods. 2 a § 4 ods. 1 tohto zákona z dôvodu, že žalobca vo veci samej nespĺnil svoju povinnosť podať vyhlásenie o súkromných záujmoch, overenie zákonnosti rozhodnutia, o ktoré ide vo veci samej, si vyžaduje zohľadniť závažné dôsledky takéhoto podania, ktoré vyplývajú z uplatnenia § 10 uvedeného zákona, a to zverejnenie niektorých údajov obsiahnutých vo vyhlásení o záujmoch na internetovej stránke Hlavnej komisie, pričom tento žalobca sa odvoláva na nezákonnosť tohto zverejnenia na podporu svojej žaloby o neplatnosť tohto rozhodnutia.
- 53 Vzhľadom na informácie, ktoré takto predložil vnútroštátny súd, skutočnosti uvádzané litovskou vládou a Komisiou nestačia na vyvrátenie prezumpcie relevantnosti položených otázok a nemožno považovať za zjavné, že požadovaný výklad ustanovení práva Únie nemá žiaden vzťah s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej, ani že problém je hypotetický, keďže vnútroštátny súd môže zohľadniť tento výklad na účely prijatia svojho rozhodnutia. Navyše Súdny dvor má k dispozícii skutkové a právne informácie nevyhnutné na to, aby poskytol užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sú mu položené.
- 54 Návrh na začatie prejudiciálneho konania je preto prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

O práve uplatnitelnom ratione temporis

- 55 Vnútroštátny súd vo svojich otázkach požaduje výklad nariadenia GDPR. V súlade so svojím článkom 99 ods. 2 sa toto nariadenie začalo uplatňovať 25. mája 2018, čo je deň, keď podľa svojho článku 94 ods. 1 zrušilo smernicu 95/46.

- 56 V dôsledku toho sa rozhodnutie, o ktoré ide vo veci samej, ktoré prijala Hlavná komisia 7. februára 2018, riadilo smernicou 95/46.
- 57 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, však vyplýva, že Hlavná komisia v tomto rozhodnutí vytkla žalobcovi vo veci samej, že nepodal vyhlásenie o súkromných záujmoch v rozpore so zákonom o koordinácii záujmov. Za týchto okolností nie je vzhľadom na informácie uvedené v bode 50 tohto rozsudku a na neexistenciu dôkazu nasvedčujúceho tomu, že žalobca vo veci samej podal takéto vyhlásenie pred 25. májom 2018, teda dňom, keď sa začalo uplatňovať nariadenie GDPR, vylúčené, že na spor vo veci samej sa *ratione temporis* uplatňuje toto nariadenie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
- 58 Okrem toho netreba robiť rozdiel medzi ustanoveniami smernice 95/46 a ustanoveniami nariadenia GDPR uvedenými v oboch prejudiciálnych otázkach tak, ako sú preformulované, keďže pre potreby výkladu, ktorý má Súdny dvor poskytnúť v prejednávanej veci, sa treba domnievať, že majú podobnú pôsobnosť (pozri analogicky rozsudok z 21. novembra 2013, Dixons Retail, C-494/12, EU:C:2013:758, bod 18).
- 59 S cieľom poskytnúť užitočné odpovede na otázky položené vnútroštátnym súdom, preto treba tieto otázky preskúmať tak na základe smernice 95/46, ako aj na základe nariadenia GDPR.

O prvej otázke

- 60 Vnútroštátny súd sa svojou prvou otázkou v podstate pýta, či sa článok 7 písm. c) a e) smernice 95/46, ako aj článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. c) a e) a článok 6 ods. 3 nariadenia GDPR, majú s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré upravuje online umiestnenie osobných údajov obsiahnutých vo vyhláseniach o súkromných záujmoch, ktoré je každý riaditeľ organizácie financovanej z verejných zdrojov povinný podať vnútroštátnemu orgánu poverenému zhromažďovaním týchto vyhlásení a kontrolou ich obsahu na internete.
- 61 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 1 ods. 1 smernice 95/46 v spojení s jej odôvodnením 10 a článku 1 ods. 2 nariadenia GDPR v spojení s jeho odôvodneniami 4 a 10, je predmetom tejto smernice a tohto nariadenia najmä zaručiť vysokú úroveň ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov, pričom toto právo je uznané aj v článku 8 Charty a úzko súvisí s právom na rešpektovanie súkromného života zakotveným v jej článku 7.
- 62 Na tento účel kapitola II smernice 95/46, ako aj kapitoly II a III nariadenia GDPR, formulujú zásady, ktorými sa riadi spracúvanie osobných údajov, ako aj práva dotknutej osoby, ktoré musí toto spracúvanie rešpektovať. Predovšetkým každé spracovanie osobných údajov malo byť pred uplatniteľnosťou nariadenia GDPR v súlade so zásadami týkajúcimi sa kvality údajov a oprávnenosti ich spracovania formulovanými v článkoch 6 a 7 tejto smernice a od tejto uplatniteľnosti v súlade so zásadami týkajúcimi sa spracúvania údajov a podmienkami zákonnosti spracúvania vymenovanými v článkoch 5 a 6 tohto nariadenia [pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 96, a z 24. februára 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Spracovanie osobných údajov na daňové účely), C-175/20, EU:C:2022:124, bod 50].

- 63 V tomto prípade § 10 ods. 1 zákona o koordinácii záujmov stanovuje, že Hlavná komisia na svojej internetovej stránke zverejňuje informácie uvedené vo vyhláseniach o súkromných záujmoch predložených verejnými činiteľmi uvedenými v tomto ustanovení, ktorých obsah je definovaný v § 6 ods. 1 tohto zákona, s výnimkou tých z týchto informácií, ktoré sú vymenované v § 10 ods. 2 uvedeného zákona.
- 64 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že otázky položené Súdnemu dvoru sa týkajú iba zverejnenia informácií uvedených vo vyhlásení o súkromných záujmoch, ktoré je povinný podať riaditeľ organizácie financovanej z verejných zdrojov, na internetovej stránke Hlavnej komisie, a nie povinnosti podať vyhlásenie ako takej alebo zverejnenia vyhlásenia o záujmoch za iných okolností.
- 65 V tejto súvislosti treba uviesť, že keďže informácie určené na zverejnenie na internetovej stránke Hlavnej komisie sa vzťahujú na fyzické osoby identifikované podľa ich mena a priezviska, predstavujú osobné údaje v zmysle článku 2 písm. a) smernice 95/46 a článku 4 bodu 1 nariadenia GDPR, pričom okolnosť, že uvedené informácie sú zasadené do kontextu zárobkovej činnosti, ich nemôže zbaviť tejto kvalifikácie (rozsudok z 9. marca 2017, Manni, C-398/15, EU:C:2017:197, bod 34 a citovaná judikatúra). Navyše operácia spočívajúca v zobrazení osobných údajov na internetovej stránke predstavuje spracovanie v zmysle článku 2 písm. b) smernice 95/46 a článku 4 bodu 2 nariadenia GDPR (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. októbra 2015, Weltimmo, C-230/14, EU:C:2015:639, bod 37), ktorého prevádzkovateľom v zmysle článku 2 písm. d) smernice 95/46 a článku 4 bodu 7 nariadenia GDPR je Hlavná komisia [pozri analogicky rozsudok z 22. júna 2021, Latvias Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 101].
- 66 Po tomto spresnení treba preskúmať, či článok 7 smernice 95/46 a článok 6 nariadenia GDPR s prihliadnutím na články 7 a 8 Charty bránia tomu, aby bola na internete zverejnená časť osobných údajov uvedených vo vyhlásení o súkromných záujmoch, ktoré je povinný podať každý riaditeľ takej organizácie financovanej z verejných zdrojov, aká je upravená v § 10 zákona o koordinácii záujmov.
- 67 Článok 7 smernice 95/46 a článok 6 ods. 1 prvý pododsek nariadenia GDPR upravujú taxatívny a obmedzujúci zoznam prípadov, v ktorých možno spracúvanie osobných údajov považovať za zákonné. Aby sa teda spracúvanie mohlo považovať za zákonné, musí sa naň vzťahovať jeden z prípadov stanovených v týchto ustanoveniach [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, Latvias Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 99 a citovanú judikatúru].
- 68 Podľa článku 7 písm. e) smernice 95/46 a článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. e) nariadenia GDPR, ktoré uviedol vnútroštátny súd vo svojej prvej otázke, je zákonné spracúvanie, ktoré je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej vo verejnom záujme alebo pri výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi. Navyše podľa článku 7 písm. c) tejto smernice a článku 6 ods. 1 prvého pododseku písm. c) tohto nariadenia, na ktoré tento súd odkázal v odôvodnení svojho návrhu na začatie prejudiciálneho konania, je zákonné aj spracúvanie, ktoré je nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti prevádzkovateľa.
- 69 Článok 6 ods. 3 nariadenia GDPR vo vzťahu k týmto dvom prípadom zákonnosti spresňuje, že spracúvanie musí mať základ v práve Únie alebo v práve členského štátu vzťahujúcom sa na prevádzkovateľa a že tento právny základ musí spĺňať cieľ verejného záujmu a byť primeraný

sledovanému oprávnenému cieľu. Keďže tieto požiadavky sú výrazom požiadaviek vyplývajúcich z článku 52 ods. 1 Charty, majú sa vykladať s prihliadnutím na toto ustanovenie Charty a uplatňovať *mutatis mutandis* na článok 7 písm. c) a e) smernice 95/46.

- 70 Treba totiž pripomenúť, že základné práva na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov, zaručené v článkoch 7 a 8 Charty, nie sú absolútnymi výsadami, ale musia sa brať do úvahy vo vzťahu k ich funkcii v spoločnosti a musia byť vyvážené s inými základnými právami. Obmedzenia tak možno zaviesť, pokiaľ sú v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty ustanovené zákonom a rešpektujú podstatu základných práv, ako aj zásadu proporcionality. Podľa tejto zásady možno obmedzenia zaviesť len vtedy, ak sú nevyhnutné a skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu uznaným Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných. Obmedzenia sa musia uplatňovať v medziach toho, čo je striktné nevyhnutné, a právna úprava obsahujúca zásah musí stanoviť jasné a presné pravidlá upravujúce rozsah a uplatnenie predmetného opatrenia [rozsudok z 22. júna 2021, Latvias Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 105 a citovaná judikatúra].
- 71 Keďže v tomto prípade vyplýva zverejnenie časti osobných údajov uvedených vo vyhlásení o súkromných záujmoch, ktoré je povinný podať každý riaditeľ organizácie financovanej z verejných zdrojov, na internetovej stránke Hlavnej komisie, zo zákonného ustanovenia práva členského štátu vzťahujúceho sa na Hlavnú komisiu, a to z §10 zákona o koordinácii záujmov, je toto spracúvanie nevyhnutné na splnenie zákonnej povinnosti tohto orgánu ako prevádzkovateľa spracúvania, a teda sa naň vzťahuje prípad uvedený v článku 7 písm. c) smernice 95/46 a v článku 6 ods. 1 prvom pododseku písm. c) nariadenia GDPR. Za týchto okolností nie je nevyhnutné určiť, či sa na toto spracúvanie vzťahuje aj prípad uvedený v článku 7 písm. e) tejto smernice a v článku 6 ods. 1 prvom pododseku písm. e) tohto nariadenia.
- 72 Navyše, keďže § 10 zákona o koordinácii záujmov definuje rozsah obmedzenia výkonu práva na ochranu osobných údajov, ako vyplýva z bodu 63 tohto rozsudku, treba z neho vyplývajúci zásah považovať za zásah ustanovený zákonom v zmysle článku 52 ods. 1 Charty [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. februára 2022, Valsts ieņēmumu dienests (Spracovanie osobných údajov na daňové účely), C-175/20, EU:C:2022:124, bod 54].
- 73 Ako však bolo spresnené v bode 69 tohto rozsudku, je ešte potrebné, aby § 10 zákona o koordinácii záujmov ako zákonný základ spracúvania, o ktoré ide vo veci samej, spĺňal aj ostatné požiadavky vyplývajúce z článku 52 ods. 1 Charty a článku 6 ods. 3 nariadenia GDPR, a najmä aby spĺňal cieľ verejného záujmu a bol primeraný sledovanému oprávnenému cieľu.
- 74 V tomto prípade z § 1 zákona o koordinácii záujmov vyplýva, že prijatím zásady transparentnosti vyhlásení o záujmoch má tento zákon zaručiť uprednostnenie verejného záujmu pri prijímaní rozhodnutí osobami pracujúcimi vo verejnej službe, zaručiť nestrannosť týchto rozhodnutí a zabrániť situáciám konfliktu záujmov, ako aj predchádzať vzniku a nárastu korupcie vo verejnej službe.
- 75 Keďže takéto ciele spočívajú v posilnení záruk bezúhonnosti a nestrannosti osôb prijímajúcich rozhodnutia vo verejnom sektore, v predchádzaní konfliktom záujmov a v boji proti korupcii vo verejnom sektore, sú nepopierateľne vo verejnom záujme, a teda sú oprávnené.
- 76 Dbať na to, aby osoby prijímajúce rozhodnutia vo verejnom sektore vykonávali svoje povinnosti nestranne a objektívne a vyhnúť sa tomu, aby boli ovplyvnené úvahami súvisiacimi so súkromnými záujmami, má totiž zaručiť riadnu správu vecí verejných a verejného majetku.

- 77 Navyše boj proti korupcii je cieľom, k sledovaniu ktorého sa členské štáty zaviazali tak na medzinárodnej úrovni, ako aj na úrovni Únie.
- 78 Konkrétne na úrovni Únie členské štáty pristúpili k Dohovoru o boji proti korupcii úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie, podľa ktorého je každý členský štát povinný prijať opatrenia nevyhnutné na to, aby tak aktívne, ako aj pasívne úplatkárstvo, ktorého účastníkmi sú úradníci, bolo trestne stíhané.
- 79 Na medzinárodnej úrovni článok 1 Dohovoru Organizácie spojených národov proti korupcii uvádza, že jeho cieľom je okrem iného presadzovať a posilňovať opatrenia na účinnejšie a efektívnejšie predchádzanie a boj proti korupcii, ako aj presadzovať integritu, zodpovednosť a riadne spravovanie verejných vecí a verejného majetku. Na tento účel článok 7 ods. 4 uvedeného dohovoru stanovuje, že „každý štát, zmluvná strana, sa bude v súlade s cieľmi tohto dohovoru a v súlade so základnými zásadami vnútroštátnych právnych predpisov usilovať prijať, udržiavať a posilňovať systémy podporujúce transparentnosť a brániace konfliktu záujmov“.
- 80 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že spracúvanie osobných údajov podľa zákona o koordinácii záujmov má spĺňať ciele všeobecného záujmu uznané Úniou v zmysle článku 52 ods. 1 Charty a ciele verejného záujmu, ktoré sú teda oprávnené v zmysle článku 6 ods. 3 nariadenia GDPR.
- 81 V súlade s týmito ustanoveniami teda ciele uvedené v bodoch 74 a 75 tohto rozsudku umožňujú obmedzenia výkonu práv zaručených v článkoch 7 a 8 Charty, pokiaľ tieto obmedzenia okrem iného skutočne plnia tieto ciele a sú im primerané.
- 82 Za týchto okolností treba overiť, či je online umiestnenie časti osobných údajov obsiahnutých vo vyhlásení o súkromných záujmoch, ktoré je každý riaditeľ organizácie financovanej z verejných zdrojov povinný podať Hlavnej komisii, na jej internetovej stránke, spôsobilé dosiahnuť ciele všeobecného záujmu definované v § 1 zákona o koordinácii záujmov, a nejde nad rámec toho, čo je na dosiahnutie týchto cieľov nevyhnutné [pozri analogicky rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 109].
- 83 Pokiaľ ide najprv o otázku, či je zverejnenie osobných údajov obsiahnutých vo vyhláseniach o súkromných záujmoch na internetovej stránke Hlavnej komisie spôsobilé dosiahnuť cieľ všeobecného záujmu definovaný v § 1 zákona o koordinácii záujmov, treba zdôrazniť, že keďže online umiestnenie určitých osobných údajov obsiahnutých vo vyhláseniach o súkromných záujmoch osôb prijímajúcich rozhodnutia vo verejnom sektore umožňuje odhaliť existenciu prípadných konfliktov záujmov, ktoré môžu mať vplyv na výkon ich povinností, môže ich motivovať k tomu, aby konali nestranne. Takéto vykonávanie zásady transparentnosti je preto spôsobilé predchádzať konfliktom záujmov a korupcii, zvýšiť zodpovednosť subjektov pôsobiacich vo verejnom sektore, a teda posilniť dôveru občanov v činnosť orgánov verejnej moci.
- 84 Opatrenie, o ktoré ide vo veci samej, sa teda javí byť spôsobilé na to, aby prispelo k dosiahnutiu cieľov všeobecného záujmu, ktoré sleduje.
- 85 Pokiaľ ide ďalej o požiadavku nevyhnutnosti, z odôvodnenia 39 nariadenia GDPR vyplýva, že táto požiadavka je splnená, keď sledovaný cieľ všeobecného záujmu nemožno za primeraných podmienok dosiahnuť rovnako účinne inými prostriedkami, ktoré menej zasahujú do základných práv dotknutých osôb, predovšetkým do práv na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov zaručených v článkoch 7 a 8 Charty, pričom výnimky a obmedzenia zo zásady ochrany takýchto údajov sa musia uplatňovať v medziach toho, čo je striktné nevyhnutné [pozri

v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 110 a citovanú judikatúru]. V dôsledku toho treba v tomto prípade overiť, či cieľ spočívajúci v predchádzaní konfliktom záujmov a korupcii vo verejnom sektore posilnením bezúhonnosti a nestrannosti verejných činiteľov možno za primeraných podmienok dosiahnuť rovnako účinne inými prostriedkami, ktoré menej zasahujú do práv riaditeľov organizácií financovaných z verejných zdrojov na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov.

- 86 Toto posúdenie treba vykonať s prihliadnutím na všetky právne a skutkové okolnosti špecifické pre dotknutý členský štát, ako je napríklad existencia iných opatrení na predchádzanie konfliktom záujmov a boj proti korupcii, rozsah týchto konfliktov a javu korupcie vo verejnej službe, ako aj s prihliadnutím na povahu dotknutých informácií a význam povinností vykonávaných osobou povinnou podať vyhlásenie, najmä jej hierarchické postavenie, rozsah jej prípadných právomocí v oblasti verejnej správy a jej právomoci v oblasti používania a správy verejných zdrojov.
- 87 V tomto prípade treba po prvé uviesť, že ako vyplýva z bodu 43 tohto rozsudku, vnútroštátny súd sa zrejme domnieva, že povinnosť predložiť vyhlásenie o súkromných záujmoch orgánom uvedeným v § 5 a 22 zákona o koordinácii záujmov, ako aj kontrola splnenia tejto povinnosti a obsahu tohto vyhlásenia týmito orgánmi, umožňujú rovnako účinne dosiahnuť ciele sledované týmto zákonom, ktorými sú predchádzanie konfliktom záujmov a boj proti korupcii vo verejnom sektore.
- 88 Podľa vysvetlení, ktoré poskytol vnútroštátny súd, je jedným z hlavných tvrdení uvádzaných Hlavnou komisiou v konaní vo veci samej na odôvodnenie zverejňovania vyhlásení o súkromných záujmoch skutočnosť, že nemá k dispozícii dostatočné ľudské zdroje na skutočnú kontrolu všetkých vyhlásení, ktoré sú jej predložené.
- 89 Treba však zdôrazniť, že nedostatok zdrojov poskytnutých orgánom verejnej moci nemôže v žiadnom prípade predstavovať oprávnený dôvod umožňujúci odôvodniť zásah do základných práv zaručených Chartou.
- 90 Treba si rovnako položiť otázku, či je na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu uvedených v § 1 zákona o koordinácii záujmov striktne nevyhnutné, aby sa na riaditeľov organizácií financovaných z verejných zdrojov vzťahovalo rovnako ako na iné kategórie funkcií uvedené v zozname obsiahnutom v § 10 ods. 1 tohto zákona zverejňovanie, ktoré tento zákon ukladá.
- 91 V tejto súvislosti litovská vláda na Súdnom dvore vysvetlila, že povinnosť predložiť vyhlásenie o nestrannosti, ktorú majú títo riaditelia podľa vnútroštátneho práva, je dostatočná na dosiahnutie cieľov zákona o koordinácii záujmov a že preto uplatňovanie § 10 tohto zákona na uvedených riaditeľov, upravené až do nadobudnutia účinnosti novelizovaného zákona o koordinácii záujmov 1. januára 2020, išlo nad rámec toho, čo bolo striktne nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov.
- 92 Po druhé, aj keby sa zverejnenie osobných údajov, o ktoré ide vo veci samej, ukázalo nevyhnutné na dosiahnutie cieľov sledovaných zákonom o koordinácii záujmov, treba uviesť, že do dotknutých osobných údajov môže nahliadnuť potenciálne neobmedzený počet osôb. Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, však nevyplýva, že litovský zákonodarca pri prijímaní tohto ustanovenia

preskúmal, či je zverejnenie týchto údajov na internete bez akéhokoľvek obmedzenia prístupu striktné nevyhnutné alebo či ciele sledované zákonom o koordinácii záujmov možno rovnako účinne dosiahnuť aj pri obmedzení počtu osôb, ktoré môžu nahliadnuť do týchto údajov.

- 93 Po tretie treba v každom prípade pripomenúť, že podmienku týkajúcu sa nevyhnutnosti spracúvania treba preskúmať spoločne s tzv. zásadou „minimalizácie údajov“ zakotvenou v článku 6 ods. 1 písm. c) smernice 95/46, ako aj v článku 5 ods. 1 písm. c) nariadenia GDPR, podľa ktorej osobné údaje musia byť primerané, relevantné a obmedzené na rozsah, ktorý je nevyhnutný vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. decembra 2019, Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, C-708/18, EU:C:2019:1064, bod 48).
- 94 Iba údaje, ktorých zverejnenie môže skutočne posilniť záruky bezúhonnosti a nestrannosti verejných činiteľov, predchádzať konfliktom záujmov a bojovať proti korupcii vo verejnom sektore, preto môžu byť predmetom spracovania takej povahy, aké upravuje § 10 ods. 1 zákona o koordinácii záujmov.
- 95 V tomto prípade z § 10 ods. 2 zákona o koordinácii záujmov, ako aj z vysvetlení, ktoré poskytol vnútroštátny súd v odpovedi na žiadosť o informácie zaslanú Súdny dvorom, vyplýva, že väčšina údajov, ktoré sa musia uvádzať vo vyhlásení o súkromných záujmoch podľa § 6 ods. 1 tohto zákona, má byť zverejnená na internetovej stránke Hlavnej komisie, s výnimkou najmä identifikačných čísel dotknutých osôb.
- 96 V tejto súvislosti treba uviesť, že hoci s cieľom predchádzať konfliktom záujmov a korupcii vo verejnom sektore môže byť dôležité vyžadovať, aby boli vo vyhláseniach o súkromných záujmoch uvedené informácie umožňujúce identifikovať osobu povinnú podať vyhlásenie, ako aj informácie o činnostiach jej manžela/manželky, druha/družky alebo partnera/partnerky, zdá sa, že online sprístupnenie menovitých údajov týkajúcich sa manžela/manželky, druha/družky alebo partnera/partnerky riaditeľa organizácie financovanej z verejných zdrojov, ako aj menovitých údajov týkajúcich sa blízkych alebo iných známych osoby povinnej podať vyhlásenie, ktoré môžu viesť ku konfliktu záujmov, ide nad rámec toho, čo je striktné nevyhnutné. Ako totiž generálny advokát zdôraznil v bode 66 svojich návrhov, nezdá sa, že by sledované ciele verejného záujmu nebolo možné dosiahnuť, ak by sa na účely zverejnenia odkázalo podľa okolností len na všeobecný pojem manžel/manželka, druh/družka alebo partner/partnerka spolu s relevantným údajom o záujmoch, ktoré majú tieto osoby v súvislosti s ich činnosťou.
- 97 Nezdá sa ani, že by systematické online zverejňovanie zoznamu transakcií osoby povinnej podať vyhlásenie, ktorých hodnota presahuje 3 000 eur, bolo striktné nevyhnutné vzhľadom na sledované ciele.
- 98 Napokon treba pripomenúť, že cieľ všeobecného záujmu nemožno sledovať bez zohľadnenia toho, že musí byť zosúladený so základnými právami dotknutými opatrením, a to náležitým vyvážením cieľa všeobecného záujmu a dotknutých práv (rozsudok z 5. apríla 2022, Commissioner of An Garda Síochána a i., C-140/20, EU:C:2022:258, bod 52). V dôsledku toho treba na účely posúdenia primeranosti spracovania, o ktoré ide vo veci samej, zvážiť závažnosť zásahu do základných práv na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov, ktorý so sebou prináša, a overiť, či je význam cieľa všeobecného záujmu sledovaného týmto spracúvaním primeraný tejto závažnosti.

- 99 Na účely posúdenia závažnosti tohto zásahu treba vziať do úvahy najmä povahu dotknutých osobných údajov, predovšetkým prípadne citlivú povahu týchto údajov, ako aj povahu a konkrétne spôsoby spracovania dotknutých údajov, najmä počet osôb, ktoré majú prístup k týmto údajom, a podmienky prístupu k nim (rozsudok z 11. decembra 2019, Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, C-708/18, EU:C:2019:1064, bod 57).
- 100 V tomto prípade treba uviesť jednak to, že online sprístupnenie menovitých údajov týkajúcich sa manžela/manželky, druha/družky alebo partnera/partnerky osoby povinnej podať vyhlásenie alebo jej blízkych alebo známych, ktoré môžu viesť ku konfliktu záujmov, ako aj uvedenie predmetu transakcií, ktorých hodnota presahuje 3 000 eur, môže odhaliť informácie o určitých citlivých aspektoch súkromného života dotknutých osôb, vrátane napríklad ich sexuálnej orientácie. Navyše keďže spracovanie osobných údajov upravené v § 10 zákona o koordinácii záujmov počíta s takýmto zverejnením menovitých údajov týkajúcich sa iných osôb, než je osoba povinná podať vyhlásenie v postavení osoby prijímajúcej rozhodnutia, týka sa aj osôb, ktoré toto postavenie nemajú a vo vzťahu ku ktorým sa ciele sledované týmto zákonom nevyžadujú rovnako ako v prípade osoby povinnej podať vyhlásenie.
- 101 Závažnosť takéhoto zásahu môže byť ešte zvýšená kumulatívnym účinkom osobných údajov, ktoré sú predmetom takého zverejnenia, o aké ide vo veci samej, keďže ich kombinácia umožňuje načrtnúť zvlášť podrobný obraz súkromného života dotknutých osôb [pozri v tomto zmysle stanovisko 1/15 (Dohoda PNR medzi EÚ a Kanadou) z 26. júla 2017, EU:C:2017:592, bod 128].
- 102 Okrem toho nie je sporné, že toto spracovanie vedie k tomu, že tieto osobné údaje sú voľne prístupné na internete celej širokej verejnosti, a teda potenciálne neobmedzenému počtu osôb.
- 103 V dôsledku toho uvedené spracovanie môže umožňovať osobám, ktoré sa z dôvodov nesúvisiacich s cieľmi všeobecného záujmu spočívajúcimi v predchádzaní konfliktom záujmov a korupcii vo verejnom sektore, usilujú získať informácie o osobnej, majetkovej a finančnej situácii osoby povinnej podať vyhlásenie a členov jej rodiny, voľný prístup k týmto údajom [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2021, Latvijas Republikas Saeima (Pokutové body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 118].
- 104 Ako to teda uviedol generálny advokát v bode 78 svojich návrhov, zverejnenie uvedených údajov môže napríklad dotknuté osoby vystaviť opakovanej cielenej reklame, obchodnému podomovému predaju, či dokonca nebezpečenstvu, že sa stanú obeťami trestných činov.
- 105 Také spracovanie osobných údajov uvedených v bode 100 tohto rozsudku, ako je spracovanie vo veci samej, treba preto považovať za závažný zásah do základných práv dotknutých osôb na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov.
- 106 Závažnosť tohto zásahu treba vyvážiť s významom cieľov spočívajúcich v predchádzaní konfliktom záujmov a korupcii vo verejnom sektore.
- 107 Na pripomenutie významu, ktorý má v Únii cieľ spočívajúci v boji proti korupcii, považuje Súdny dvor v tejto súvislosti za užitočné zohľadniť obsah správy Komisie Rade a Európskemu parlamentu z 3. februára 2014, nazvanej „Správa EÚ o boji proti korupcii“, [COM(2014) 38 final], z ktorej vyplýva že korupcia, ktorej účinky ovplyvňujú dobrú správu vecí verejných, správne riadenie verejných zdrojov a konkurenciu na trhoch, brzdí hospodársky rozvoj, oslabuje demokraciu,

narušuje sociálnu spravodlivosť a právny štát a že môže podkopať dôveru občanov k demokratickým inštitúciám a procesom. V tejto správe sa spresňuje, že týmto fenoménom je vo väčšom alebo menšom rozsahu v závislosti od jednotlivých členských štátov dotknutá celá Únia.

- 108 Podobne trestnoprávny dohovor o korupcii prijatý Radou Európy kvalifikuje vo svojom štvrtom odôvodnení korupciu tak, že „ohrozuje právny štát, demokraciu a ľudské práva, podkopáva dobrú vládu, slušnosť a sociálnu spravodlivosť, narúša hospodársku súťaž, bráni hospodárskemu rozvoju a ohrozuje stabilitu demokratických inštitúcií a morálne základy spoločnosti“.
- 109 Vzhľadom na uvedené nie je sporné, že boj proti korupcii má v rámci Únie veľmi veľký význam.
- 110 Za týchto okolností si vyváženie zásahu vyplývajúceho zo zverejnenia osobných údajov obsiahnutých vo vyhláseniach o súkromných záujmoch s cieľmi všeobecného záujmu spočívajúcimi v predchádzaní konfliktom záujmov a korupcii vo verejnom sektore vyžaduje zohľadniť najmä existenciu a rozsah korupcie vo verejnej službe dotknutého členského štátu, takže výsledok vyváženia, ktoré treba vykonať medzi týmito cieľmi na jednej strane a právami dotknutej osoby na rešpektovanie súkromného života a ochranu osobných údajov na druhej strane, nie je pre všetky členské štáty nevyhnutne rovnaký [pozri analogicky rozsudok z 24. septembra 2019, Google (Územná pôsobnosť odstránenia odkazov), C-507/17, EU:C:2019:772, bod 67].
- 111 Navyše, ako vyplýva z bodu 86 tohto rozsudku, na účely tohto vyváženia treba zohľadniť najmä skutočnosť, že všeobecný záujem na zverejnení osobných údajov sa môže líšiť v závislosti od významu povinností vykonávaných osobou povinnou podať vyhlásenie, najmä jej hierarchického postavenia, rozsahu jej prípadných právomocí v oblasti verejnej správy a jej právomocí v oblasti používania a správy verejných zdrojov (pozri analogicky rozsudok z 13. mája 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317, bod 81).
- 112 Po tomto spresnení treba uviesť, že online zverejnenie väčšiny osobných údajov obsiahnutých vo vyhlásení o súkromných záujmoch každého riaditeľa organizácie financovanej z verejných zdrojov, ako je to vo veci samej, nespĺňa požiadavky náležitého vyváženia. V porovnaní s povinnosťou podať vyhlásenie spojenou s kontrolou obsahu tohto vyhlásenia vykonávanou Hlavnou komisiou, ktorej efektívnosť musí zabezpečiť dotknutý členský štát tým, že uvedenému orgánu poskytne prostriedky nevyhnutné na tento účel, totiž takéto zverejnenie predstavuje podstatne závažnejší zásah do základných práv zaručených v článkoch 7 a 8 Charty, pričom túto väčšiu závažnosť nemožno kompenzovať prípadnými výhodami, ktoré by pri predchádzaní konfliktom záujmov a v boji proti korupcii mohli vyplývať zo zverejnenia všetkých týchto údajov.
- 113 Navyše zo žiadneho dôkazu nachádzajúceho sa v spise, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, nevyplýva, že vnútroštátna právna úprava, ktorá sa uplatňuje v spore vo veci samej, upravuje také záruky proti rizikám zneužitia, ako sú uvedené v bodoch 103 a 104 tohto rozsudku.
- 114 V prípade údajov o členstve osoby povinnej podať vyhlásenie alebo, bez uvedenia mena, jej manžela/manželky, druha/družky alebo partnera/partnerky v podnikoch, organizáciách, združeniach alebo fondoch, ako aj údajov o ich samostatnej zárobkovej činnosti a o právnických osobách, v ktorých sú spoločníkom alebo členom, sa však treba domnievať, že transparentnosť v otázke existencie alebo neexistencie takýchto záujmov umožňuje občanom, ako aj hospodárskym subjektom získať verný prehľad o finančnej nezávislosti osôb, ktoré majú

rozhodovacie právomoci pri správe verejných zdrojov. Navyše údaje o prijatých daroch, ktorých hodnota presahuje 150 eur, okrem darov prijatých od blízkych osôb, môžu odhaliť existenciu korupcie.

- 115 Ak dôjde k náležitému vyváženiu s ohľadom na stupeň rozhodovacej právomoci osoby povinnej podať vyhlásenie a k dodržaniu zásady minimalizácie údajov, môže byť zverejnenie takýchto údajov obsiahnutých vo vyhláseniach o záujmoch odôvodnené výhodami, ktoré takáto transparentnosť z dôvodu posilnenia záruk bezúhonnosti a nestrannosti verejných činiteľov prináša pri predchádzaní konfliktom záujmov a v boji proti korupcii.
- 116 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba odpovedať na prvú otázku tak, že článok 7 písm. c) smernice 95/46, ako aj článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. c) a článok 6 ods. 3 nariadenia GDPR sa s prihliadnutím na články 7, 8 a článok 52 ods. 1 Charty majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá upravuje online zverejnenie vyhlásenia o súkromných záujmoch, ktoré je povinný podať každý riaditeľ organizácie financovanej z verejných zdrojov, najmä pokiaľ sú takto zverejňované menovité údaje týkajúce sa manžela/manželky, druha/družky alebo partnera/partnerky, ako aj blízkych alebo známych osoby povinnej podať vyhlásenie, ktoré môžu viesť ku konfliktu záujmov, alebo každá transakcia uzavretá počas posledných dvanástich kalendárnych mesiacov, ktorej hodnota presahuje 3 000 eur.

O druhej otázke

- 117 Vnútroštátny súd sa svojou druhou otázkou v podstate pýta, či sa článok 8 ods. 1 smernice 95/46 a článok 9 ods. 1 nariadenia GDPR majú vykladať v tom zmysle, že zverejnenie osobných údajov, ktoré môžu nepriamo prezrádzať politické názory, členstvo v odboroch alebo sexuálnu orientáciu fyzickej osoby, na internetovej stránke orgánu verejnej moci povereného zhromažďovaním a kontrolou obsahu vyhlásení o súkromných záujmoch, predstavuje spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov v zmysle týchto ustanovení.
- 118 Podľa článku 8 ods. 1 smernice 95/46 a článku 9 ods. 1 nariadenia GDPR sa zakazuje najmä spracúvanie osobných údajov, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, a spracúvanie údajov týkajúcich sa sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby. Podľa názvu týchto článkov ide o osobitné kategórie osobných údajov, pričom tieto údaje sú kvalifikované aj ako „citlivé údaje“ v odôvodnení 34 tejto smernice, ako aj v odôvodnení 10 tohto nariadenia.
- 119 Hoci v tomto prípade osobné údaje, ktorých zverejnenie je podľa § 10 ods. 1 zákona o koordinácii záujmov povinné, svojou povahou nepredstavujú citlivé údaje v zmysle smernice 95/46 a nariadenia GDPR, vnútroštátny súd sa domnieva, že z menovitých údajov týkajúcich sa manžela/manželky, druha/družky alebo partnera/partnerky osoby povinnej podať vyhlásenie možno vyvodíť určité informácie o živote alebo sexuálnej orientácii osoby povinnej podať vyhlásenie a jej manžela/manželky, druha/družky alebo partnera/partnerky.
- 120 Za týchto okolností treba určiť, či údaje, ktoré na základe myšlienkového pochodu porovnania alebo vyvodenia môžu odhaľovať sexuálnu orientáciu fyzickej osoby, patria medzi osobitné kategórie osobných údajov v zmysle článku 8 ods. 1 smernice 95/46 a článku 9 ods. 1 nariadenia GDPR.

- 121 V tejto súvislosti treba podľa ustálenej judikatúry na účely výkladu ustanovenia práva Únie zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 21. decembra 2021, Bank Melli Iran, C-124/20, EU:C:2021:1035, bod 43 a citovaná judikatúra).
- 122 Článok 8 ods. 1 smernice 95/46 uvádza, že členské štáty zabránia spracovaniu osobných údajov „prezrádzajúcich“ rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenia, členstvo v odborových zväzoch a spracovaniu údajov „týkajúcich“ sa zdravia a sexuálneho života. Článok 9 ods. 1 nariadenia GDPR zase stanovuje, že sa zakazuje spracúvanie okrem iného osobných údajov, ktoré „odhaľujú“ rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, ako aj spracúvanie údajov „týkajúcich sa“ zdravia alebo údajov „týkajúcich sa“ sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby.
- 123 Ako to v podstate zdôraznil generálny advokát v bode 85 svojich návrhov, hoci použitie slovesa „odhaliť“, prípadne „prezradiť“ v týchto ustanoveniach je v súlade so zohľadnením spracovania, ktoré sa netýka len údajov, ktoré sú zo svojej podstaty citlivé, ale aj údajov, ktoré odhaľujú informácie tejto povahy nepriamo na základe myšlienkového pochodu spočívajúceho vo vyvedení alebo v spojení súvislostí, výraz „týkajúce sa“ naopak zdanlivo vyžaduje priamejšiu a bezprostrednejšiu súvislosť medzi spracovávaním a dotknutými údajmi posudzovanými z hľadiska ich vlastnej povahy.
- 124 Takýto výklad, ktorý by viedol k rozlišovaniu v závislosti od druhu dotknutých citlivých údajov, by však nebol v súlade s kontextuálnym rozborom týchto ustanovení, predovšetkým s článkom 4 bodom 15 nariadenia GDPR, podľa ktorého sú „údaje týkajúce sa zdravia“ osobné údaje týkajúce sa fyzického alebo duševného zdravia fyzickej osoby, vrátane údajov o poskytovaní služieb zdravotnej starostlivosti, ktorými sa „odhaľujú“ informácie o jej zdravotnom stave, ako ani s odôvodnením 35 tohto nariadenia, ktoré uvádza, že osobné údaje týkajúce sa zdravia by mali zahŕňať všetky údaje týkajúce sa zdravotného stavu dotknutej osoby, ktoré „poskytujú [odhaľujú – *neoficiálny preklad*]“ informácie o minulom, súčasnom alebo budúcom fyzickom alebo duševnom zdravotnom stave dotknutej osoby.
- 125 Extenzívny výklad pojmov „osobitné kategórie osobných údajov“ a „citlivé údaje“ je navyše posilnený cieľom smernice 95/46 a nariadenia GDPR, pripomenutým v bode 61 tohto rozsudku, ktorým je zaručiť vysokú úroveň ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb, najmä ich súkromného života, pri spracúvaní ich osobných údajov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, bod 50).
- 126 Opačný výklad by bol navyše v rozpore s účelom článku 8 ods. 1 smernice 95/46 a článku 9 ods. 1 nariadenia GDPR, ktorým je zaručiť zvýšenú ochranu proti spracúvaniu, ktoré z dôvodu osobitnej citlivosti údajov, ktoré sú jeho predmetom, môže predstavovať, ako to vyplýva z odôvodnenia 33 smernice 95/46 a z odôvodnenia 51 nariadenia GDPR, obzvlášť závažný zásah do základných práv na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov, zaručených článkami 7 a 8 Charty [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. septembra 2019, GC a i. (Odstránenie odkazu na citlivé údaje), C-136/17, EU:C:2019:773, bod 44].

- 127 V dôsledku toho tieto ustanovenia nemožno vykladať v tom zmysle, že spracúvanie osobných údajov, ktoré môžu nepriamo odhaľovať citlivé informácie týkajúce sa fyzickej osoby, je vyňaté z režimu posilnenej ochrany upraveného uvedenými ustanoveniami, inak by bol narušený potrebný účinok tohto režimu a ochrana základných práv a slobôd fyzických osôb, ktorú má zaručiť.
- 128 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba odpovedať na druhú otázku, že článok 8 ods. 1 smernice 95/46 a článok 9 ods. 1 nariadenia GDPR sa majú vykladať v tom zmysle, že zverejnenie osobných údajov, ktoré môžu nepriamo prezradiť sexuálnu orientáciu fyzickej osoby, na internetovej stránke orgánu verejnej moci povereného zhromažďovaním a kontrolou obsahu vyhlásení o súkromných záujmoch, predstavuje spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov v zmysle týchto ustanovení.

O trovách

- 129 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

- Článok 7 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, ako aj článok 6 ods. 1 prvý pododsek písm. c) a článok 6 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), sa s prihliadnutím na články 7, 8 a článok 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá upravuje online zverejnenie vyhlásenia o súkromných záujmoch, ktoré je povinný podať každý riaditeľ organizácie financovanej z verejných zdrojov, najmä pokiaľ sú takto zverejňované menovité údaje týkajúce sa manžela/manželky, druha/družky alebo partnera/partnerky, ako aj blízkych alebo známych osoby povinnej podať vyhlásenie, ktoré môžu viesť ku konfliktu záujmov, alebo každá transakcia uzavretá počas posledných dvanástich kalendárnych mesiacov, ktorej hodnota presahuje 3 000 eur.**
- Článok 8 ods. 1 smernice 95/46 a článok 9 ods. 1 nariadenia 2016/679 sa majú vykladať v tom zmysle, že zverejnenie osobných údajov, ktoré môžu nepriamo prezradiť sexuálnu orientáciu fyzickej osoby, na internetovej stránke orgánu verejnej moci povereného zhromažďovaním a kontrolou obsahu vyhlásení o súkromných záujmoch, predstavuje spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov v zmysle týchto ustanovení.**

Podpisy